Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16 Μαΐου 1903.

Ἀγαπητὲ Κύριε Κύριλλε Γ. Κωστᾶ
Σὲ ἀσπαζόμεθα!

Διὰ ταῦτα μου ἔρχονται νὰ σᾶς πάρω γνωστὰ τὰ ἑξῆς ἐν τῇ ὑποθέσει μας.
Ὑμεῖς ἀπεχωρήσατε ἐξ ἀρχῆς, ἐγὼ δὲ ἐμεί-ναμεν ὀλίγας ἡμέρας νὰ διορθώσω τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐπῆγα εἰς Παλαίγυρον, ὅπου ἐπέ-ρασεν ἡ ἡμέρα ἐκεῖ καὶ ὁ ἐν Βερατίῳ ὁ Ὀχανὴς ἐφάνη, ἐκεῖ ἔπεσεν ἔριδα μεταξὺ τῆς ὑπο-θέσεως. Ἀφοῦ ὅμως ἐσυνεζητήσαμεν πολλὰ καὶ διάφορα μέρη ἐξετάσαμεν αὐτὴν περὶ διορθώσεως χρε-ώσεως, ἡ καὶ εἰς τὰ μέρη ὅπου ἐφαίνοντο ὑπερ-βάσεις τῶν ὁρίων ἐκεῖνοι ἐπροχώρησαν, δὲν ἀντιλέ-γομεν εἰς αὐτό, καὶ ἐνὸς δύο ἡμέρας συμφωνίαν οὐ καὶ σύντομα χειροδρομήσαμεν καὶ ἐτελειώσα-μεν, δὲν ἐδυνήθη ὁ ἀντιπρόσωπος νὰ πάρῃ ὅλον διάφορον περὶ διορθώσεως μεταγγέσεως, εἰς ἄλλο μέρος, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐφαπτομένην τοῦ ποταμίου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστὶ ὁ ὑποσταθμὸς τῆς ὑγρᾶς, ἔνθεν μὲν καιρὸν ἐζήτησα, ὅτι δ' ἄλλον λόγον σοβαρώτερον διὰ ἔρχομαι ἀπὸ κάτω θὰ εἴπω αὐτὸ διὰ ἀπὸ προσώπου. Ὅλα ὅσα

δὲ εἶδον καὶ ἄμα σχέδια ἐπαρκοῦν καὶ τὰ
ἀνὸ τὴν ἐργασίαν μου νὰ πάρω συχνὰ
καὶ καλὸν χαρτάρι νὰ ἀντιγράψω τὰ δεύ-
τερα δρώμενα τῆς ἐργασίας μας. Καὶ διὰ τοῦτο
ἔκαν ἔχεται ἀπόφασιν καὶ δύνασθαι νὰ κα-
ταδέσω μερικὰ χρώματα ὡρίως νὰ φρο-
τίσω εἰς αὔξησιν τῆς ἐργασίας διότι μὲ φαί-
νεται ὅτι δὲ μοῦ συμφέρουν δύο πρὸς ἕνα
καὶ κάποτε ἂν καὶ ἡ ἰδέα μου ἐργασία
ἐπέρνει δὲν ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀνοίξῃ
σαρὰ μόνον μὲ ἕνα βασανισμένους.
Πάντως δὲ ὅτι ἐξαναπιάσαμε μετὰ τοῦτος
πάρτυς καραλυρίου ζῆτι διακοπῆς μετὰ
ἡμέρας καὶ ἔβαμεν τὸν ἐρχέτας του εἰς τὴν ἐρ-
γασίαν μου καὶ ἄρα σαμέ. Διὰ τοῦτο σπέ-
σπερα νὰ σημειώνω εἰς διάφορα σύρτα
ὡρὸ ἀνακοίνωσιν μετὰ τοῦ κ. διαχ[illegible] σχετικὸ
Ἀπὸ ἑλαίρω εὐκαιρίαν ὡριδικήν ἀναπα-
ύσεώς σου, διότι ὡρὸ σοῦ εἶπον ὅτι ἔμεις Παύ-
λο καὶ ὄχι Κύριος, καὶ ἔστω δὲ εἶναι τὸ
εἶδος μου ὡρέως νὰ ἐξασκοῦμαι περισσό-
τερον. Διατελῶ ὡρόθυμος

ὁ Σὸς

Π Ἐμμανουήλ.